

Lag om ändring i skogsvårdslagen (1979:429);

SFS 1983:427

Utkom från trycket
den 9 juni 1983

utfärdad den 26 maj 1983.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om skogsvårdslagen (1979:429)

dels att 9, 14 och 27 §§ skall ha nedan angivna lydelse,

dels att i lagen skall införas en ny paragraf, 21 a §, samt närmast före 21 a § en ny rubrik av nedan angivna lydelse.

9 § Røjning av plantskog eller ungskog skall ske, när skogen är så tät eller av sådan beskaffenhet i övrigt att produktionen av värdefullt virke väsentligt hämmas.

Om skogen är nära gallringsbar ålder, får skogsvårdsstyrelsen i särskilda fall medge att røjningen ersätts med tidig gallring.

Gallring av skog skall ske, när skogen är så tät att produktionen av värdefullt virke väsentligt hämmas.

14 § Skogsmarkens ägare svarar för att slutavverkning bedrivs i lämplig omfattning så att en jämn åldersfördelning av skogen på hans brukningsenhet främjas.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om hur stor andel av en brukningsenhets skogsmarksareal som högst får slutavverkas under en viss period och om hur stor andel av arealen som måste slutavverkas under perioden. Sistnämnda andel får inte överstiga hälften av den andel som det är tillåtet att slutavverka.

¹ Prop. 1982/83: 145, JoU 34, rskr 360.

Skogsvårdsstyrelsen får i särskilda fall medge undantag från första stycket.

Skogsbruksplan

21 a § För varje brukningsenhet skall finnas en skogsbruksplan med riktlinjer för skogens skötsel på enheten. Planen skall upprättas enligt föreskrifter som meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om undantag från första stycket.

27 § Till böter döms den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

1. bryter mot föreskrift som har meddelats med stöd av 8 § första stycket eller 20 § första stycket,

2. bryter mot 12 § eller 13 § första stycket,

3. bryter mot den avverkningsbegränsning som avses i 14 §,

4. bryter mot 19 § första stycket eller mot föreskrift om avverkning som har meddelats med stöd av 19 § andra stycket,

5. bryter mot avverkningsförbud som avses i 25 §,

6. underlåter att fullgöra anmälningsskyldighet som har föreskrivits med stöd av 17 §,

7. underlåter att iaktta föreläggande eller bryter mot förbud som har meddelats för att föreskrift enligt 21 § skall efterlevas.

I ringa fall döms ej till ansvar.

Har flera medverkat till gärning som avses i första stycket gäller 23 kap. 4 och 5 §§ brottsbalken.

Den som har överträtt vitesföreläggande eller vitesförbud döms inte till ansvar enligt denna lag för gärning som omfattas av föreläggandet eller förbudet.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1983.

2. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får föreskriva de avvikelser från lagen som kan behövas med hänsyn till övergångssvårigheter som kan föranledas av den genom lagen införda skyldigheten att gallra skog.

På regeringens vägnar

SVANTE LUNDKVIST

Olof Köhl
(Jordbruksdepartementet)

